

[Mejdahl]

regulerer for meget, og at der går for lang tid fra det tidspunkt, hvor ideen om et byfornyelsesprojekt fødes, til det er ført ud i livet og afsluttet. Det er bl.a. sådanne kritikpunkter, lovrevisionen tager sigte på at imødekomme.

Vi kan føre en lang diskussion om, hvorvidt lovforslaget i så henseende er vidtgående nok. Der kunne sikkert med fordel lægges flere beslutninger ud til kommunerne, men som en generel bemærkning vedrørende lovforslaget vil jeg sige, at vi i Venstre synes, at boligministeren har haft en heldig hånd, også fordi der er flyttet kompetence fra centralt hold til kommunerne. Lovforslaget er et godt skridt i retning af en hensigtsmæssig forenkling og smidiggørelse af loven.

Kommunalbestyrelsen kan efter forslaget bestemme, at der ikke skal udarbejdes en § 9-redigering, når det drejer sig om mindre byfornyelsesprojekter, der omfatter højst 20 boliger, og når ejeren og eventuelle lejere skriftligt har accepteret forslaget til byfornyelsesbeslutning. Det er en god ting.

SF's betænkeligheder deler vi på ingen måde. Denne ændring er afprøvet som et frikommuneprojekt i Esbjerg og Ringkøbing med et tilfredsstillende resultat. Lovforslaget giver mulighed for at gå lidt videre end frikommuneregulativet i tilfælde, hvor der foreligger ejer- og lejertilslutning. Jeg nævner frikommuneprojektet, fordi vi her har et eksempel på, at frikommunetanken giver resultater og kan bruges i det praktiske lovgivningsarbejde.

Lovforslaget indeholder også en bestemmelse om, at grunde og bygninger, som er erhvervet i forbindelse med byfornyelse, som hovedregel skal afhændes ved offentligt udbud. Vi lægger i Venstre vægt på, at det er hovedreglen; der skal altså være en grund til at fravige den. Offentligt udbud giver den største garanti for, at man får markedsprisen for det, man har til salg.

Der er en forebyggende bestemmelse i lovforslaget, nemlig en bemyndigelse for kommunalbestyrelsen til at meddele påbud om, at en ubeboet ejendom sikres, så uvedkommende ikke tager den i besiddelse.

Det skinner igennem, at der står København på denne paragraf, og det gør der nok også på den paragraf, der giver mulighed for finansieringsmæssigt at sidestille ombygningstab i ejendomme, som er omfattet af en saneringsplan vedtaget for den 1. juli 1983, med dem efter 1. juli 1983.

Interessen for byfornyelse er øget ganske betragteligt i de senere år. I 1983 var rammen for byfornyelse og boligforbedring vel ca. ½ mia. kr. I 1989 er rammen 1,6 mia. kr. For Venstre er det vigtigt, at byfornyelsesmidlerne bruges på en sådan måde, at ressourcerne, som sættes ind på området, udnyttes optimalt. Vi håber, at lovforslaget vil være med til at give brugerne mulighed herfor.

Jeg skal på Venstres vegne anbefale lovforslaget.

Kirsten Jacobsen (FP):

Selv om boligministeren har den opfattelse, at jeg somme tider optræder som en fræk kælling, vil jeg ikke afholde mig fra at kritisere det, som jeg synes er forkert, og det vil jeg også gøre i fremtiden. Dette kun til boligministerens oplysning.

Så vil jeg godt sige til boligministeren, at jeg synes, det havde været en god idé, hvis man havde optrykt den gældende lovtekst, for dette er et stort og kompliceret område; det tror jeg alle er enige i, for selv om dette er teknik – og det er svært – skulle det gerne være sådan, at i hvert fald Boligudvalgets medlemmer og i særdeleshed ordførerne er helt klar over, hvad det er, de har at gøre med. Jeg synes nemlig, at på det boligpolitiske område har vi ret dårlige erfaringer med hensyn til at vedtage hovsaløsninger, som vi er nødt til at ændre, somme tider inden de er trådt i kraft, ja somme tider sågar flere gange.

Når jeg kommer med alle disse indvendinger, er det, fordi jeg synes, vi skal tilstræbe, som den konservative ordfører sagde, en decentralisering og en mindre bureaukratisk og mere teknisk rigtig lovgivning, men det synes jeg ikke forslaget er udtryk for. Jeg er nemlig sikker på, at hvis man gav dette lovforslag til samtlige 179 medlemmer herinde i Tinget, ville det være under 10, der fattede, hvad det overhovedet drejede sig om. Det skal imidlertid ikke lægges dem til last; men derimod dem, der har udformet forslaget.

Når man ikke har selve lovbekendtgørelsen i hånden og slår op og slår op ændringer og ændringers ændringer, får man ikke noget begreb om, hvad dette drejer sig om, og til ministerens oplysning kan jeg sige, at for mit eget vedkommende er det første gang i de 10 år, jeg har været boligpolitisk ordfører, at jeg har været nødt